Hanna Grodzicka, 226154

Utrwalenie umiejętności tworzenia prostych konstrukcji programowych sprawozdanie z laboratorium przedmiotu "Architektura Komputerów 2" Rok akad. 2016/2017, kierunek: INF

Prowadzący:

mgr inż. Aleksandra Postawka

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia były:

- odczyt z pliku dwóch dużych liczb danych w reprezentacji czwórkowej (dane w kodzie ascii);
- zamiana obu liczb na system szesnastkowy i ich zapis w pamięci;
- dodanie tych liczb z wykorzystaniem flagi CF (ang. carry flag) i rejestrów 64-bitowych;
- zapis wyniku do pliku w postaci liczby o podstawie systemu szesnastkowego z koniecznością zamiany liczb na odpowiedniki w ascii.

2. Przebieg ćwiczenia

W sekcji .data oprócz przypisania numerów dla SYSREAD, SYSWRITE, SYSEXIT i EXIT_SUCCESS, deklarowane są jeszcze numery do wywołania dwóch funkcji systemowych z systemie 64-bitowym:

.data

SYSOPEN = 2

SYSCLOSE = 3

Pierwsza stała będzie przechowywała numer funkcji systemowej do otwierania pliku, druga zaś, do jego zamykania.

```
O_RDONLY = 0
O_CREAT_WRONLY_TRUNC = 03101
```

Powyższe wartości będą używane jako drugi argument wywoływanych funkcji zapisu/ odczytu z pliku. Ich numery oznaczają intencje dokonywanych zmian w pliku: dla 0 jest to czytanie, a dla 03101 pisanie do pliku.

```
END OF FILE = 0
```

Po deklaracji numerów strumieni wejściowych i wyjściowych (STDIN, STDOUT), tworzona jest stała pomocnicza END_OF_FILE przechowująca znak, który jest zwracany przy czytaniu z pliku, jeśli osiągnięty zostaje jego koniec.

```
BUF LEN = 512
```

Długość używanych buforów to 512 bajtów; dla wyniku i tekstu do wypisania o jeden bajt więcej, bo podczas dodawnia może wystąpić przeniesienie na najstarszą pozycję.

```
.bss
.comm textin, 512
                         #bufor do pobrania tekstu z pliku
                         #do odsiania liczb w systemie
.comm tmp, 512
                         #czwórkowym
.comm liczba1, 512
                         #na pierwszą liczbę zapisaną liczbowo
.comm liczba2, 512
                         #na drugą liczbę
.comm wynik, 513
                         #na wynik dodawania liczba1 i liczba2
.comm textout, 513
                         #wypisanie wyniku w ascii
.text
#pozycje na stosie
ST SIZE RESERVE = 16 #rezerwacja miejsca na FD plików
            = -8 #file descriptor (plik wejściowy - input)
ST FD IN
ST FD OUT
           = -16 #file descriptor (plik wyjściowy - output)
ST ARGC
                 #liczba argumentów (3)
           = 0
ST ARGV 0
          = 8
                 #nazwa pliku (argument 0.)
```

```
ST_ARGV_1 = 16 #plik wejściowy (argument 1.)
ST ARGV 2 = 24 #plik wyjściowy (argument 2.)
```

Powyższe zmienne są rezerwacją miejsca na stosie dla poszczególnych wartości, których nie chcemy stracić po wywołaniu funkcji systemowych, a które będą używane w programie.

Nazwy rozpoczynające się od ST_ARG będą służyły jako dodany offset do wskaźnika stosu, aby umożliwić pobranie argumentów od użytkownika podczas wywoływania programu.

```
.globl _start
_start:
movq %rsp, %rbp #%rbp wskazuje na miejsce 0 na stosie
subq $ST_SIZE_RESERVE, %rsp #%rsp wskazuje na -16
```

Na chwile obecną stos wygląda następująco:

```
#ST_ARGV_2 <--- 24(%rbp)

#ST_ARGV_1 <--- 16(%rbp)

#ST_ARGV_0 <--- 8(%rbp)

#ST_ARGC <--- (%rbp)

#ST_FD_IN <--- -8(%rbp)

#ST_FD_OUT <--- -16(%rbp) i (%rsp)
```

Ostatni element jest szczytem stosu.

```
#otwarcie pliku (INPUT)
movq $SYSOPEN, %rax
movq ST_ARGV_1(%rbp), %rdi
movq $O_RDONLY, %rsi
movq $0666, %rdx
syscall
```

Przy wywołaniu funkcji do otwierania pliku w argumenty należy podać:

- w %rdi wskaźnik na pierwszy znak nazwy pliku (w tej wersji ten argument będzie pobrany ze stosu);

- %rsi zawiera intencje odczytu lub zapisu do pliku;
- %rdx przechowuje uprawnienia dla użytkowników (właściela, grup i innych).

Korzystając z terminala można wyświetlić te uprawnienia (i ich zmiany) za pomocą 1s -l plik. W powyższych liniach jako numery uprawnień dla każdego wpisane jest 6, co oznacza, że każdy ma prawo do czytania i wpisywania do pliku (4 (read) + 2 (write) = 6). Po wyświetleniu uprawnień w terminalu powinno się pokazać rw- dla uprawnienia 6.

```
#file descriptor zwracany w %rax
movq %rax, ST_FD_IN(%rbp) #zapisanie FD_IN na stosie

#otwarcie pliku (OUTPUT)
movq $SYSOPEN, %rax
movq ST_ARGV_2(%rbp), %rdi
movq $O_CREAT_WRONLY_TRUNC, %rsi
movq $0666, %rdx
syscall

movq %rax, ST_FD_OUT(%rbp) #zapisanie FD_OUT na stosie
```

Po wywołaniu funkcji systemowej otwierania pliku, w %rax zwracany jest numer zwany file descriptor (FD), dzięki któremu można się odnosić do pliku modyfikowanego w dalszej części programu. Aby uniknąć nadpisania tych numerów, można je odłożyć na stos i zapamiętać ich pozycje, tak jak w tym programie.

```
read_loop:
movq $SYSREAD, %rax
movq ST_FD_IN(%rbp), %rdi #strumień wejściowy to FD pliku
input
movq $textin, %rsi
movq $BUF_LEN, %rdx
syscall
#w %rax zwracana jest liczba wczytanych znaków
```

Czytanie z pliku odbywa się podobnie do czytania z klawiatury przy pomocy standardowego wejścia, tylko zamiast \$STDIN podawany jest *file descriptor* pliku, z którego chcemy czytać. Gdy wczytanie z pliku się nie powiedzie, w %rax zwracana jest liczba ujemna.

A. Odczyt zawartości textin i przepisanie jej bajt po bajcie do bufora tmp filtrując jednocześnie wszystkie znaki, które nie są 0, 1, 2, 3 lub spacją, która służy do oddzielenia dwóch liczb. Przed wpisaniem do tmp od tych cyfr odejmowana jest wartość ascii dla \$'0'; spacja przepisywana jest normalnie. Wszystkie inne znaki nie zostają przepisane.

```
#licznik dla textin
       $0, %rdi
movq
       $0, %r8
                       #licznik do pierwszej liczby
movq
       $0, %r9
                       #licznik dla tmp
movq
       $0, %rcx
mova
                       #rejestr do pobierania znaków
       $0, %r12
                       #licznik do drugiej liczby
movq
       $0, %r11
                       #'0' dla wczytywania do liczba1
mova
                       #'1' do liczba2
```

```
read_textin:
cmpq %rax, %rdi
jge continue
movb textin(,%rdi,1), %cl
incq %rdi

cmp $'', %cl #spacja w ascii to $32
je save_nl
```

```
$'0', %cl
cmp
jl
        read textin
        $'3', %cl
cmp
       read textin
                        #pominiecie wszystkich znaków, które
jg
                        #nie są w [0;3] za wyjątkiem ' '
subb
        $'0', %cl
save nl:
        %cl, tmp(,%r9,1)
movb
incq
        %r9
jmp
        read textin
```

B. Cyfry z bufora tmp są czytane od ostatniego indeksu i zapisywane w takiej odwrotnej kolejności do bufora liczba2. Po napotkaniu znaku spacji podczas odczytywania kolejnych bajtów, zaczyna się zapis do bufora liczba1. Przy odczycie z tmp na każdym bajcie zapisane są 2 bity informacji o przechowywanej liczbie. W poniższym kodzie wykorzystane są przesunięcia bitowe, tak by każdy bajt zawierał w sobie informację o czterech liczbach. Dzięki temu miejsce zostaje efektywnie wykorzystane nie pozostawiając "pustych" bitów, które nie wnoszą informacji. Jest to przydatne też przy późniejszej operacji dodawania, żeby móc skorzystać z flag przeniesienia.

```
continue:
dec
        %r9
                #cofniecie ostatniej inkrementacji, by trafić
                #na indeks ostatnio wpisanego znaku do $tmp
go on:
        $0, %r9
cmpq
        compute
jl
        $0, %rdx
                    #rejestr do pomocy przy przesunięciach
movq
pack 2bits:
mova
        $0, %rcx
movb
       tmp(,%r9,1), %dl
        $' ', %dl
cmp
```

```
jе
       switch numbers
addb %dl, %cl
     %r9
decq
    $0, %r9
cmpq
       to textout
jl
pack_4bits:
      tmp(,%r9,1), %dl
movb
       $' ', %dl
cmp
je switch numbers
shlb $2, %dl
addb %dl, %cl
decq
      %r9
      $0, %r9
cmpq
jl
      to textout
pack 6bits:
movb tmp(,%r9,1), %dl
       $' ', %dl
cmp
      switch numbers
jе
      $4, %dl
shlb
      %dl, %cl
addb
decq
      %r9
cmpq $0, %r9
jl
       to textout
pack 8bits:
movb
       tmp(,%r9,1), %dl
       $' ', %dl
cmp
       switch numbers
jе
shlb
      $6, %dl
addb %dl, %cl
       %r9
decq
      to textout
jmp
```

```
switch numbers:
           $1, %r11
  movq
  decq
           %r9
  jmp
           go on
  to textout:
           $1, %r11
  cmp
           liczb1
  jе
  liczb2:
  movb
           %cl, liczba2(,%r12,1)
  incq
           %r12
           go on
  jmp
  liczb1:
  movb
           %cl, liczba1(,%r8,1)
  incq
           %r8
  jmp
           go on
C. Od tego miejsca zaczyna się operacja dodawania liczb z buforów liczbal i
  liczba2. Obie liczby są wpisane w buforach od najmłodszego bajtu do
  najstarszego. Wynik dodawnia wraz z przeniesieniem jest wpisywany do bufora
  wynik.
  compute:
           %rax, %rax #do pobierania bajtów z liczba2
  xor
           %rbx, %rbx #do pobierania bajtów z liczba1
  xor
          %rdx, %rdx #do przechowywania flagi przeniesienia
  xor
```

%rsi, %rsi

%r12, %r8

iterate by r12

xor

cmp

jl

iterate by r8:

#licznik

```
%r8, %rcx
mova
jmp
       begin
iterate by r12:
        %r12, %rcx #iteracja po dłuższej liczbie
movq
begin:
clc
                     #zerowanie CF (carry flag)
add loop:
       liczba2(,%rsi,1), %al
movb
movb
       liczbal(,%rsi,1), %bl
cmpb
       $0, %dl
                   #sprawdzenie zachowanej CF
       cf on
jne
clc
             #if(dl == 0) {flagi nie ustawiamy (zerujemy)}
j mp
        add continue
cf on:
                      #ustawienie CF
stc
add continue:
        %bl, %al
                  #dodawanie %bl do %al włącznie z flagą CF
adc
       %al, wynik(,%rsi,1)
movb
                   #zapisanie CF z ostatniego dodawania w %dl
       %dl
setc
       %rsi
inc
loop
       add loop
        %dl, wynik(,%rsi,1) #dodanie przeniesienia do wyniku
movb
```

Instrukcja loop zawiera w sobie trzy operacje: dekrementację rejestru rcx (decq %rcx), porównanie do z zerem (cmpq \$0, %rcx) i skok, jeśli w rcx nie ma zera (jne add_loop).

D. Przepisanie wyniku dodawania z bufora wynik, w którym wynik operacji jest zapisany w konwencji little endian do bufora textout. Ta operacja obejmuje odczyt bajtów z wynik od ostatniego indeksu do pierwszego, podzielenie bajtu informacji na dwie części, tak by mieć dwie liczby heksadecymalne i dodanie odpowiedniej wartości, by uzyskać odpowiedni kod ascii dla cyfry bądź litery.

```
%r15, %r15
                       #licznik do textout
xor
hex loop:
        %rcx, %rcx
xor
       %rdx, %rdx
xor
       $0, %rsi
cmp
       end loop
jl
      wynik(,%rsi,1), %dl
movb
movb
       %dl, %cl
       $4, %dl
shrb
       $0xf, %dl
                      #4 górne bity
andb
       $0xf, %cl
                      #4 dolne bity
andb
       %rsi
decq
       $9, %cl
cmp
       cl to letter
jg
cl to number:
addb
       $'0', %cl
       dl to ascii
jmp
cl to letter:
        $55, %cl
addb
                       #konwersja [10;15] na ascii w [A;F]
       dl to ascii
jmp
dl to ascii:
       $9, %dl
cmp
       dl to letter
jg
```

```
dl to number:
addb
      $'0', %dl
jmp
     go textout
dl to letter:
       $55, %dl
addb
                      #konwersja [10;15] na ascii w [A;F]
jmp
       go textout
go textout:
movb
       %dl, textout(,%r15,1)
incq
      %r15
movb
      %cl, textout(,%r15,1)
incq
      %r15
      hex loop
jmp
```

E. Zapis textout do pliku wyjściowego. W ostatnim argumencie funkcji podana jest liczba bajtów do wypisania. Następnie zamknięcie obu plików (wejściowego i wyjściowego) oraz wyjście z programu.

```
#zapis bufora do pliku OUTPUT
movq %r15, %rdx
movq $SYSWRITE, %rax
movq ST_FD_OUT(%rbp), %rdi
movq $textout, %rsi
syscall

jmp read_loop #pobiera kolejny segment tekstu
end_loop:
#zamkniecie pliku OUTPUT
movq $SYSCLOSE, %rax
movq ST_FD_OUT(%rbp), %rdi
```

```
#zamkniecie pliku INPUT
movq $SYSCLOSE, %rax
movq ST_FD_IN(%rbp), %rdi
syscall

#wyjście z programu
movq $SYSEXIT, %rax
movq $EXIT_SUCCESS, %rdi
syscall
```

3. Podsumowanie i wnioski

Niestety zadanie nie jest wykonane dokładnie z poleceniem. Dodawanie zostało zrealizowane za pomocą rejestrów ośmiobitowych, a nie 64b. Wynika to z mojej nieuwagi. Napisawszy poprzednie części zadania i widząc, że moje liczniki buforów liczbal i liczbal dotyczą bajtów, uznałam, że najprościej się trzymać tej wielkości i dodawać kolejne kawałki (bajty) liczb ze sobą, jednocześnie dekrementując licznik pobrany od dłuższej z liczb.

W pamięci nie ma zapisanych obu liczb heksadecymalnie. Na początkowym etapie konstrukcji programu ta część była obecna. Przy późniejszej zmianie konwencji uznałam, że do dodawania przydatne będą "zbite" liczby (bez pustych bitów), żeby móc ustawić flagę przeniesienia. W rezultacie zapomniałam o tym wymogu.

W podpunkcie C. przy dodawniu dwóch liczb, iteracja odbywa się po najdłuższej liczbie. W praktyce program wymaga podania dwóch liczb o tej samej długości - w innym wypadku nie będzie możliwe pobranie bajtu o wyższym indeksie. Rozwiązaniem problemu mogłoby być wsadzenie zer do jednego z buforów, tak by liczbal i liczbal miały takie same długości w bajtach.

4. Bibliografia

• J.Barlett *Programming from the ground up*, 2003